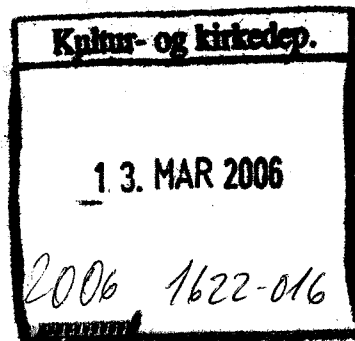

Kultur og kirkedepartementet
PB 8030 Dep.,
0030 Oslo

Att.: Roy Kristiansen/Øyvind Kristensen

10. mars 2006

Oversendelse av høringsuttalelse

Vedlagt følger høringsuttalelse fra TVNORGE i forbindelse med foreslåtte endringer til TV-direktivet.

Vi opplyser at C More Entertainment AB som er et søsterselskap av TVNORGE og følgelig inngår i SBS-gruppen, gir sin tilslutning til den vedlagte høringsuttalelsen.

C More Entertainment AB er et svensk programselskap som produserer betalingstjenesten Canal + for distribusjon i Sverige, Norge, Finland og Danmark. Den ordningen som skapes gjennom TV-direktivet er helt avgjørende for virksomheten til C More Entertainment. Hvert og ett av de nordiske landene er for små for at C More Entertainment skal kunne tilby mange av de vesentlige betaltvprogrammer spesifikt for hvert av de ovennevnte land. Derfor kreves det et regelverk som muliggjør internasjonal virksomhet.

Med vennlig hilsen
for TVNORGE AS

Edvard A. Tveten
Advokat

Kultur og kirkedepartementet
PB 8030 Dep.,
0030 Oslo

Att.: Roy Kristiansen/Øyvind Christensen

10. mars 2006

HØRINGSUTTAELSE: TV-DIREKTIVET

Vi viser til høringsbrev fra Kultur- og kirkedepartementet av 3. februar 2006 vedrørende EU-Kommisjonens forslag til endringer i direktiv 89/552/EF, som endret ved direktiv 97/36/EF ("TV-direktivet").

I tilknytning til TV-direktivet og det foreliggende endringsforslaget ønsker TVNORGE å knytte overordnede kommentarer til følgende ulike temaer:

1. Senderlandsprinsippet
2. Forslaget knytte til "News rights"
3. Forslaget om å legge såkalt "video on demand" inn under direktivets virkeområde
4. Reglene om produktplassering
5. Liberalisering av reglene om plassering og varighet på annonsering

1. SENDERLANDSPRINSIPPET ("Country of Origin Principle")

1.1 Kommisjonens forslag

TVNORGE noterer at Kommisjonen foreslår å opprettholde dagens regel om at det er senderens hjemlands rett som gjelder. Kommisjonen foreslår videre at det innføres en ny bestemmelse i Artikkel 2 pkt. 7, 8, 9 og 10 om at en stat, med Kommisjonens tillatelse, kan gripe inn ved misbruk ("*abuse or fraudulent conduct*") foretatt av en kringkaster etablert i et annet EU/EØS-land, jfr. også pkt. 24 i fortalen.

TVNORGE er av den oppfatning at det er riktig å legge senderlandsprinsippet til grunn. Vi **støtter** således i all hovedsak Kommisjonens forslag på dette punkt.

Da vi likevel er kjent med at bl.a. Sverige er av den oppfatning at senderlandsprinsippet bør erstattes, vil vi nedenfor redegjøre for de hensyn som tilsier at senderlandsprinsippet må opprettholdes.

1.2 Senderlandsprinsippet vs. mottakerlandsprinsippet

TVNORGE er av den oppfatning at det eneste riktige er å legge senderlandsprinsippet til grunn. Å skulle operere med et mottakerlandsprinsipp, dvs. at kringkastingssendinger skal være underlagt reglene i landet eller landene der sendingene blir distribuert, ville ha en rekke uheldige konsekvenser.

Senderlandsprinsippet er basert på grunnleggende prinsipper innenfor EØS-avtalen (samt EF-traktaten). Etter EØS-avtalens Artikkel 31-35 er det fri etableringsrett innenfor EU/EØS-området. En tjenesteyter, herunder en kringkaster, står derfor fritt til å etablere seg i et hvilket som helst land innenfor EU/EØS-området.

Etter EØS-avtalens Artikkel 36-39 har en tjenesteyter etablert i et EU/EØS-land i utgangspunktet rett til å yte grenseoverskridende tjenester til ethvert annet EU/EØS-land. Unntak kan bare gjøres dersom dette er nødvendig for å ivareta tvingende allmenne hensyn.

Senderlandsprinsippet legges til grunn i e-handelsdirektivet, og er på e-handelsdirektivets område inkorporert i norsk rett i e-handelsloven § 5 første ledd. Det ville være unaturlig om man skulle legge senderlandsprinsippet til grunn ved leveranse av informasjonssamfunns-tjenester, men mottakerlandsprinsippet til grunn ved kringkasting.

Dette gjelder særlig dersom TV-direktivet, som foreslått av Kommisjonen, skal utvides til også å omfatte "video on demand" (jfr. pkt. 2 nedenfor), som også vil være omfattet av e-handelsdirektivet og e-handelsloven. I så fall ville både senderlandets og mottakerlandets nasjonale rett kunne komme til anvendelse for den samme tjenesten.

TV-direktivets formål er å legge til rette for et indre marked for kringkasting, ved at medlemsstatene plikter å slippe til sendinger fra kringkastere etablert i andre medlemsstater, forutsatt at disse oppfyller hjemlandets krav samt de krav som er satt i TV-direktivet (som forutsettes implementert i hjemlandets rett).

Dersom man i større eller mindre grad skulle legge mottakerlandsprinsippet til grunn, ville dette medføre en *uthuling* av de prinsipper som ligger til grunn for det indre marked. Dersom mottakerlandsprinsippet skulle legges til grunn fullt ut, kunne man for så vidt ha opphevet TV-direktivet, da man i et slikt tilfelle vil ha fjernet en helt sentral del av grunnlaget for å etablere et indre marked for kringkasting.

Å etablere et mottakerlandsprinsipp ville dessuten gjøre det enklere for et lands nasjonale myndigheter å innføre eller opprettholde krav som de facto gir innenlandske TV-stasjoner

bedre vilkår enn utenlandske. Man ville for eksempel av nasjonale kulturelle hensyn kunne innføre krav om at en viss andel av sendingen skulle være på nasjonens språk, eller produsert av nasjonale produsenter, noe som vil bidra til å stenge utenlandske stasjoner ute fra det nasjonale markedet.

Å innføre mottakerlandsprinsippet ville derfor *motvirke* fri konkurranse innenfor kringkastingsområdet.

Mange tv-stasjoner sender sine programmer ut til mer enn ett land. Det er med dagens teknologi enkelt å sende de samme programmene med flere lydspor og/eller med teksting på flere språk, slik at mottakerne i det enkelte land kan se sendingene med tilpasset lyd og/eller undertekster. Dersom man skulle anvende mottakerlandsprinsippet på slike tv-sendinger, ville dette medføre at en og samme sending ville vært underlagt flere lands nasjonale regelsett. Dette ville medføre betydelige praktiske problemer for en kringkaster som sender til mer enn ett land.

Å anvende mottakerlandsprinsippet på slike sendinger ville videre medføre problemer med rettshåndhevelsen. Et slikt prinsipp krever enten at et lands regulatoriske myndigheter må praktisere andre lands nasjonale regelsett, eller at et lands nasjonale myndigheter får regulatorisk myndighet over et annet lands rettssubjekter. Begge disse alternativene har betydelige ulemper:

I førstnevnte tilfelle vil et lands regulatoriske myndigheter ikke bare måtte ha oversikt over hjemlandets regelverk, men også over de nasjonale regelverkene for alle de tv-stasjonene som kan mottas i landet. Dersom ett nasjonalt regelsett skal håndheves av flere ulike lands myndigheter, vil dette dessuten kunne føre til at ett og samme regelsett blir praktisert ulikt i ulike land.

I sistnevnte tilfelle vil det kunne oppstå betydelige problemer mht. håndhevingen av reglene: Skal for eksempel beslutninger om sanksjoner truffet av ett lands myndigheter kunne implementeres av for eksempel namsmyndighetene i et annet land? Eller skal senderlandets regulatoriske myndigheter uten videre måtte etterkomme anmodninger fra utenlandske myndigheter om å iverksette sanksjoner? Dette synes uklart.

Dersom man legger senderlandsprinsippet til grunn, vil de nasjonale regulatoriske myndigheter kun få ansvaret for tv-stasjoner etablert innenfor den nasjonale jurisdiksjon, og regelverket som håndheves vil være ett og samme for samtlige regulerte.

Endringen som Kommisjonen har foreslått i Artikkel 2 pkt. 7-10 vil dessuten komme til anvendelse på tilfeller der en tv-stasjon misbruker anledningen til å etablere seg i et annet EU/EØS-land. TVNORGE er av den oppfatning at disse reglene vil innebære en effektiv mekanisme for å ivareta hensynet til å unngå misbruk. Da dette hensynet er tilstrekkelig

ivaretatt ved de foreslåtte endringene i Artikkel 2, må senderlandsprinsippet for øvrig kunne opprettholdes fullt ut.

1.3 De foreslåtte reglene om "abuse or fraudulent conduct"

TVNORGE oppfatter den av Kommisjonen foreslåtte endringen i Artikkel 2 pkt. 7-10 som en kodifisering og presisering av misbruksregelverket som er utviklet av EF-domstolen etter domstolens sak 33/74 van Binsbergen. Den domstolsskapte regelen var for øvrig også omtalt i pkt. 14 i fortalet til endringsdirektiv 97/36/EF.

TVNORGE støtter Kommisjonens forslag om å kodifisere misbruksregelverket i TV-direktivet.

Vi savner imidlertid en nærmere definisjon av hva som ligger i "abuse", særlig sett i sammenheng med at en etablering normalt vil være legitim i henhold til prinsippet om fri etableringsrett (EØS-avtalen Artikkel 31-35). Etter TVNORGEs oppfatning bør det presiseres at det ikke i seg selv er å anse som "abuse" at en TV-stasjon etablerer seg i et land fordi den anser de nasjonale reglene som gjelder i det landet å være de mest gunstige i relasjon til TV-stasjonens redaksjonelle profil.

2. FORSLAGET OM "NEWS RIGHTS"

Dersom det skal innføres regulering som gir rett på tilgang til nyheter, bør denne retten også gjelde mellom lokale kringkastere så vel som for utenlandske kringkastere. Vi stiller også spørsmål til hva som ligger i begrepet "*high interest*" og hvem som skal avgjøre om dette vilkåret er tilfredsstillt. Etter TVNORGEs oppfatning burde dette reguleres i den alminnelige opphavsrettslige lovgivningen.

3. FORSLAGET OM Å LEGGE "VIDEO ON DEMAND" INN UNDER TV-DIREKTIVET

TVNORGE vil påpeke at "video on demand" ("VOD") også vil være en informasjons-samfunnstjeneste i henhold til e-handelsdirektivet og e-handelsloven, i den grad det dreier seg om levende bilder som formidles elektronisk, over avstand og etter individuell anmodning fra tjenestemottakeren. Dette vil normalt være tilfelle ved VOD.

Markedet for VOD-tjenester omfatter i dag korte filmsnutter til nedlasting over internett og til mobiltelefon, samt nedlasting som et alternativ til leie eller kjøp av film på fysisk lagrings-medium.

TVNORGE er av den oppfatning at VOD i den nåværende situasjon ikke har så store likhetstrekk med tv-sendinger at det er naturlig å legge denne tjenesten inn under TV-

direktivet. Etter vår oppfatning har tjenestene som tilbys i dagens marked større likhetstrekk med andre elektroniske tjenester, så som internettsider og nedlasting av ringetoner og spill m.m. til mobiltelefoner, og det er derfor mer naturlig å anse tjenestene utelukkende som informasjonssamfunnstjenester i henhold til e-handelsdirektivet/e-handelsloven.

Dersom en senere utvikling innenfor tv-markedet medfører at VOD tar over for tradisjonelle tv-sendinger, ved at det i større grad overlates til den enkelte seer å bestemme sendetid for tv-programmene, kan man vurdere å legge slik VOD inn under TV-direktivet. I dagens markedssituasjon er det etter TVNORGES oppfatning ikke naturlig å endre TV-direktivets virkeområde til også å omfatte VOD.

4. REGLENE OM PRODUKTPLASSERING

Vi noterer at Kommisjonen foreslår å innføre en ny Artikkel 3h om sponning og produkt-plassering.

TVNORGE støtter Kommisjonens forslag om å innføre en særskilt regulering av produkt-plassering. Reklame i form av produktplassering er svært utbredt i dag, og at denne formen for reklame vil bli enda mer utbredt i fremtiden.

Det er et faktum at det i mange av de filmene og tv-programmene som vises på norske tv-skjermer vises produkter som en følge av betalt produktplassering. Hovedpersonen i en film kjører for eksempel i en bil av et bestemt merke, eller går i klær som er gjenkjennelige, eller en gjenkjennelige leskedrikker konsumeres. Produktene inngår som regel som en naturlig del av handlingen, og den alminnelige seer vil derfor sjelden være oppmerksom på produkt-plasseringen, eller bli sjenert av at programmet inneholder denne typen reklame.

Selv om TVNORGE er innforstått med at produktplassering etter norsk rett ikke er tillatt, er vi av den oppfatning at man i Norge vanskelig kan unngå eller verne seg mot den produkt-plasseringen som forekommer i utenlandske filmer og tv-produksjoner.

Utenlandske produksjoner utgjør en betydelig del av det som vises på norske TV-skjermer, og her vil produktplassering forekomme i betydelig grad. Produktene som presenteres på denne måten er ofte internasjonale produkter, som også selges i Norge. Den norske kringkasteren vil sjelden eller aldri motta noen andel av reklameinntektene fra slik reklame, og i mange tilfeller vil verken kringkasteren eller seerne være oppmerksomme på at den utenlandske produksjonen inneholder produktplassering.

TVNORGE er av den oppfatning at produktplassering bør være tillatt, under forutsetning av at vilkårene i foreslåtte Artikkel 3h bokstav (a) og (b) blir oppfylt. I så fall vil produktplas-

seringen verken medføre at kringkasterens redaksjonelle uavhengighet blir påvirket (bokstav a), eller at produktene blir omtalt i spesielt rosende vendinger i programmet (bokstav b).

TVNORGE kan imidlertid ikke slutte seg til forslaget bokstav (c), som sier at det må særskilt opplyses om at et program inneholder produktplassering (siste setning). En slik varslingsplikt lar seg oppfylle for kringkasterens *egne produksjoner*, men når det gjelder innkjøpte produksjoner vil kringkasteren sjelden eller aldri motta noen del av reklameinntektene som er en følge av produktplasseringen. Dersom en slik regel ble innført for innkjøpte programmer, ville kringkasteren dessuten kunne bli avskåret fra å motta sponsorinntekter fra egne lokale sponsorer til finansieringen av innkjøp av programmet, som følge av at det ikke er ledig eksponeringskapasitet igjen til lokale sponsorer.

TVNORGE påpeker også at det i mange tilfeller vil være slik at kringkaster ikke får tilgang til informasjon om en innkjøpt produksjon inneholder produktplassering. I slike tilfeller vil varsling vanskelig kunne gjennomføres.

TVNORGE ber på bakgrunn av det ovennevnte om at bestemmelsen om identifisering av produktplassering i (c) siste ledd begrenses slik at varslingsplikten kun gjelder for kringkasterens egne produksjoner, ikke for innkjøpte produksjoner. Alternativt kan bestemmelsen sløyfes.

5. LIBERALISERING AV REGLENE OM PLASSERING OG VARIGHET PÅ ANNONSERING

TVNORGE er av den oppfatning at de rigide reglene på dette området har utspilt sin funksjon. I dag kan forbrukerne velge mellom en rekke tilbud. Interessen i å beskytte forbrukeren er i dag mindre enn på den tid da tilgangen og tilbudet var begrenset.

TVNORGE ønsker derfor den foreslåtte liberaliseringen velkommen. TVNORGE har imidlertid problemer med å forstå hensikten med å sette begrensning i form av at det bare kan gjøres avbrudd i film, barneprogrammer, aktualitetsprogrammer og nyheter hvert 35. minutt. Det synes ikke å foreligge noen objektive begrunnelser for 35 minutters grensen. Forslaget virker som en begrensning på den friheten kringkaster har til å plassere reklameavbrudd i forhold til kringkasters målsetning om å nå et visst antall målgrupper/seere.

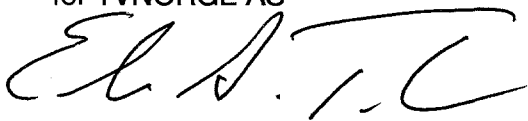
6. TILPLASSING AV DE NORSKE REKLAMEREGLENE

Etter vår oppfatning bør norske myndigheter snarest vurdere om de norske reklamereglene innholdsmessig bør endres for å tilpasse seg TV-direktivet. Å opprettholde norske særreguleringer knyttet til blant annet begrensninger i forhold til reklameavbrudd, begrensninger

knyttet til hvem som kan annonsere, etc. medfører en betydelig konkurransevridding i disfavør av norske kringkastere og vil på sikt kunne svekke det norsk produksjonsmiljøet.

Norske kringkastere bør konkurrere på bakgrunn av det samme regelverket som sammenliknbare kringkastere opererer under. Med sammenliknbare kringkastere tenker vi på kringkasteres som retter sine sendinger fra utlandet og inn i det norske territoriet. Etablering av like konkurransevilkår gjøres best ved at de norske reklamereglene tilpasses reglene i de territorier hvor konkurrerende kringkastere sender fra.

Med vennlig hilsen
for TVNORGE AS

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Edvard A. Tveten'.

Edvard A. Tveten
Advokat